

Súd: Krajský súd Nitra  
Spisová značka: 8CoEk/2/2023  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116216906  
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2024  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný  
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4116216906.3

## Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a členiek senátu JUDr. Adriany Kálmánovej PhD. a JUDr. Lenky Konštiakovej, v exekučnej veci oprávneného: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516 (zastúpená konateľkou a advokátkou JUDr. Andreou Cvikovou), proti povinnému: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., B. XX, o vymoženie sumy 2.089,62 eura, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 11Er/686/2016-23 zo dňa 23. júna 2016, takto

### rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.  
Povinnému voči oprávnenému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým zhora v záhlaví tohto rozhodnutia označeným uznesením Okresný súd Nitra ako súd prvej inštancie rozhodol tak, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Jána Makitu o udelenie mu poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 14.06.2016 zamieťa, čo s poukazom na obsah podaného návrhu, citovaného ustanovenia Exekučného poriadku (zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - § 41 ods. 2 písm. d/, § 44 ods. 2 a 4), citované ustanovenia zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (§ 45 ods. 1 a ods. 2, § 35), citované ustanovenia zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (§ 25 ods. 1 a 2), citované ustanovenia zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (§ 2 písm. a/ a b/, § 3 ods. 2), citované ustanovenia Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb. - § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 a 2, 4 až 6, § 54 ods. 1 veta prvá a obsah zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500035093 zo dňa 14.11.2013 odôvodnil nasledovne:

1.1. Po posúdení veci je podstatné, že súd zistil, že sa v tomto prípade jedná o spotrebiteľský právny vzťah, na ktorý sa preto musí použiť spotrebiteľské právo. Z obsahu zmluvy vyplýva, že sa jedná o spotrebiteľský úver (zmluva o spotrebiteľskom úvere § 2 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch - ZSU) lebo veriteľ - oprávnený je podnikateľom v danom predmete (podľa výpisu z obchodného registra) a považuje sa teda za dodávateľa a dlžníci - povinní (ďalej len dlžník - povinný) sú jednoznačne spotrebiteľmi a to v súlade s § 52, odsek 3, 4 OZ a § 3, odsek 1, 2 ZSU), pričom veriteľ dočasne poskytol dlžníkovi peňažné prostriedky vo forme odloženej platby, úveru, pôžičky alebo v inej právnej forme (podľa § 2 písm. a ZSU).

1.2. Oprávnený a povinný uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere, ktorá má charakter zmluvy spotrebiteľskej. Súčasťou zmluvy sú aj Zmluvné dojednania a spolu so zmluvou o úvere bola v ten istý deň uzatvorená aj rozhodcovská zmluva, na podklade ktorej v spore medzi účastníkmi rozhodol rozhodcovský súd.

1.3. Rozhodcovská zmluva spolu so zmluvou o úvere má charakter štandardnej formulárovej zmluvy, ktorú oprávnený používa s vopred neurčitým počtom spotrebiteľov v zmluvných vzťahoch. Nakoľko bola rozhodcovská zmluva navrhnutá vopred, teda ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu, ktorej podstatu spotrebiteľ nemohol ovplyvniť, nemožno považovať takúto rozhodcovskú zmluvu za individuálne dojednanú. V čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy ešte medzi účastníkmi neexistoval z uzavretej zmluvy žiadny spor. Takýmto spôsobom sa pred vznikom akéhokoľvek sporu s oprávneným bez primeraného dôvodu povinný vopred vzdal svojich práv uplatniť svoje nároky alebo brániť svoje práva pred všeobecným súdom. Je síce pravdou, že rozhodcovská zmluva dáva dlžníkovi právo obrátiť sa v spore s veriteľom aj na všeobecný súd, avšak toto právo je len formálne, pretože je obmedzené iba do doby, kým nepodá veriteľ návrh na prejednanie sporu na rozhodcovský súd. Z rozhodovacej praxe exekučného súdu je zrejmé, že v prípade spotrebiteľských úverov je to výlučne veriteľ, kto iniciuje rozhodcovské konanie proti dlžníkovi - spotrebiteľovi. V prípade, ak si veriteľ vynúti od spotrebiteľa prijatie rozhodcovskej zmluvy (uzatvorená spolu so zmluvou o úvere v ten istý deň), nadobudne tak voči spotrebiteľovi neprimeranú výhodu v tom, že sám môže určiť, kto s konečnou platnosťou ich spor rozhodne. Rozhodcovský súd je pritom paušálnym spôsobom zakotvený v Rozhodcovskej zmluve ešte pred vznikom samotnej štandardnej zmluvy, a teda dodávateľ musí mať istotu, že si ho môže do zmluvy uvádzať.

1.4. Rozhodcovskú zmluvu uzavretú medzi dodávateľom a spotrebiteľom, na podklade ktorej veriteľ - dodávateľ iniciuje voči spotrebiteľovi rozhodcovské konanie a ktorá nebola dojednaná individuálne po vzniku sporu medzi účastníkmi zmluvy, súd považuje za neprijateľnú (nekalú) podmienku v spotrebiteľskej zmluve a z toho dôvodu za absolútne neplatnú, pretože poskytuje veriteľovi neprimeranú a nedôvodnú výhodu voči dlžníkovi spočívajúcu v tom, že môže vopred určiť súkromnoprávny subjekt, ktorý bude rozhodovať prípadný spor so spotrebiteľom a vylúčiť tak ochranu práv spotrebiteľa všeobecným súdom. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je takáto rozhodcovská zmluva neplatná a teda bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok na návrh dodávateľa mohol byť exekučným titulom na udelenie poverenia pre exekútora.

1.5. Súd vyššie uvedené konštatuje s poukazom na Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. marca 2012 č. k. 6 Cdo 1/2012. Najvyšší súd SR judikoval: " rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku. Takúto interpretáciu ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyžaduje účel právnej úpravy premietajúcej sa v právnych predpisoch na ochranu práv spotrebiteľa tvoriacich samostatné odvetvie práva, a to spotrebiteľské právo. Týmto účelom je odstránenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach založených spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa. K povinnosti spotrebiteľa namietat' platnosť rozhodcovskej doložky v rozhodcovskom konaní Najvyšší súd SR doplnil, že princíp "vigilantibus iura sripta sunt" v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa. To znamená, že aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku zo zákonom znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť tohto exekučného titulu. Takýmto postupom exekučný súd napĺňa príkaz vyplývajúci z princípu ochrany práv spotrebiteľa."

1.6. Vzhľadom na vyššie uvedené tunajší súd dospel k záveru o neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy, pretože spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa. Rozhodcovská zmluva je teda neprijateľná, pretože nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná a núti spotrebiteľa v určitých prípadoch neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. Neprijateľná rozhodcovská zmluva sa prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto zmluvy odporuje dobrým mravom a ako taká je v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná.

1.7. Na základe vyššie uvedených skutočností má súd za to, že boli splnené podmienky na zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Ex. por. a ustanovenia § 45 ods. 1 písm. c) ods. 2 ZoRK, a preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

2. Uvedené uznesenie včas podaným odvolaním napadol len oprávnený z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ Civilného sporového poriadku domáhajúci sa jeho zrušenia v celom rozsahu a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo alternatívne, aby odvolací súd súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie vydal. V dôvodoch odvolania poukázal na to, že exekučný súd sa pri rozhodovaní neúplne zaoberal rozhodcovskou zmluvou, dôsledkom čoho sú nielen zjavné chyby a nedostatky v zistení skutkového stavu, ale neobstojí ani jeho následné právne posúdenie. Rozhodcovská zmluva je samostatným právnym úkonom, ktorého existencia nie je ani podmienkou uzavretia úverovej zmluvy, resp. jej trvania ako takej, pričom pokiaľ exekučný súd tvrdí opak, ide o dôsledok hrubého porušenia procesnej povinnosti súdu ohľadne spôsobu vykonávania listinného dôkazu. Povinný ako dlžník mohol od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť a obsah vzájomných vzťahov v tom smere, či bude alebo nebude zahrňovať aj rozhodcovskú zmluvu, mohol povinný tiež ovplyvniť a to aj jednostranne, keď odmietnutie uzavretia rozhodcovskej zmluvy by nemalo následok v podobe neuzavretia úverovej zmluvy; rozhodcovská zmluva preto vykazuje a má všetky znaky individuálne dojednaného právneho úkonu. Exekučný súd vychádzal len s ničím nezdôvodniteľnej domnienky predloženia formulárovej zmluvy, keď mu nie je celkom zrejmé, ako si súd predstavuje znenie rozhodcovskej zmluvy bez dohody zmluvných strán o tom, ako sa budú spory zo zmluvy o úvere riešiť, s dodržaním ustanovení Občianskeho zákonníka o určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu. Išlo o návrh zmluvy a prijatie zmluvy urobil povinný dobrovoľne, keď rovnako tak aj z vlastného rozhodnutia nevyužil možnosť od danej zmluvy odstúpiť. Ústavnou povinnosťou súdu je vec posúdiť objektívne, nestranne a na základe platných právnych predpisov, keď je povinnosťou spotrebiteľa konať s primeranou mierou obozretnosti vo vzťahu k vlastným právam a záväzkom, teda rozhodcovská zmluva ani v prípade, ak by nebola individuálnym dojednaním, nemohla byť posúdená ako neprijateľná zmluvná podmienka a to nielen z hľadiska jej právnych dôsledkov, ale ani z hľadiska procesu jej uzatvárania. Teda uzavretá rozhodcovská zmluva popri tom, že je individuálnym dojednaním, by nespĺňala ani definíciu neprijateľnej podmienky podľa ust. § 53 ods. 1, resp. ods. 4 písm. r/ OZ. Z rozhodcovskej zmluvy vyplývalo alternatívne dojednanie o riešení sporov buď v konaní pred všeobecným súdom alebo pred rozhodcovským súdom, keď predmetné dojednanie v zmysle zákona nemá riešiť a ani nemá riešiť situáciu, kedy žalobu podáva dodávateľ. Potom okolnosť – začatie rozhodcovského konania kýmkoľvek zo zmluvného vzťahu – nemôže byť rozhodujúca pre posúdenie platnosti či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, daná okolnosť v čase vzniku rozhodcovskej zmluvy nejestvuje. V ďalšom texte odvolateľ poukázal, resp. citoval z označených rozhodnutí súdov SR na podporu svojej argumentácie. Záverom teda tvrdil, že právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie veci daná bola a rozhodcovský súd postupoval v rozhodcovskom konaní v súlade s ustanoveniami zák. č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom a rozhodcovskom konaní v znení účinnom v čase jeho rozhodovania.

3. Povinný vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť, keď považuje rozhodnutie za správne a objektívne, pričom poukázal na to, že v prípade jeho nepodpísania všetkých jemu dodávateľom predložených dokumentov by nedošlo k schváleniu úveru, pričom mu nebolo ani jasné, ako mala začať plynúť jeho lehota na písomné odstúpenie od zmluvy; keď i jeho odstúpenie by nič nezmenilo na riešení sporu pred rozhodcovským súdom, teda podstatu rozhodcovskej zmluvy ovplyvniť nemohol a jej podpísanie bolo zo strany oprávneného vynútené ako podmienka schvaľovacieho procesu úveru, preto rozhodcovskú zmluvu považuje za nekalú podmienku, keď sa tiež odvoláva na judikát Najvyššieho súdu SR z 21.03.2012 sp. zn. 6Cdo/1/2012.

4. K uvedenému vyjadreniu sa oprávnený už nevyjadroval. Vec bola odvolaciemu súdu predložená prvýkrát 20.09.2016 a po vrátení mu odvolacím súdom opätovne dňa 18.04.2023.

5. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné, preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vo výroku vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že predmetné exekučné konanie začalo dňa 07.06.2016, kedy bol súdnemu exekútorovi JUDr. Mgr. Jánovi Makitovi doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbitr sp. zn. RK-PC-316/15-MK zo dňa 19.11.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.03.2016 a vykonateľnosť dňa 15.03.2016, podkladom ktorého bola Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.11.2013. Spolu so zmluvou predložil oprávnený súdu prvej inštancie aj rozhodcovskú zmluvu zo dňa 14.11.2013. Následne súd prvej inštancie obsadený vyšším súdnym úradníkom vydal napadnuté uznesenie.

7. S účinnosťou od 01. 07. 2016, prijatím zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), došlo v súlade s § 473 CSP k zrušeniu zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti CSP s ustanovenými výnimkami z tohto základného pravidla.

8. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

10. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

11. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

12. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 22.12.2015, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

14. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie správne odôvodnil, preto odvolací súd sa v danej právnej veci v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, preto sa v odôvodnení rozhodnutia obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia podľa § 387 ods. 2 CSP.

15. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd dodáva, že spotrebiteľská zmluva je v našom právnom poriadku definovaná v ustanovení § 52 Občianskeho zákonníka ako každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podmienkou pre posudzovanie zmlúv ako spotrebiteľských je najmä tá skutočnosť, že zmluvnými stranami sú dodávateľ a spotrebiteľ a jej charakteristickým znakom je to, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ bez možnosti spotrebiteľa tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Tieto zmluvy sú spravidla vopred pripravené na formulároch a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu tejto zmluvy alebo jej zmeny.

16. V danej právnej veci ide teda o spotrebiteľský vzťah, pretože účastníci bez pochyb vystupujú v postavení spotrebiteľa a dodávateľa. Súd je oprávnený aj bez návrhu v exekučnom konaní skúmať nekalú povahu sankcie obsiahnutú v zmluve o úvere a uplatnenú v rozhodnutí rozhodcovského súdu, ale aj preskúmať rozpor rozhodcovskej zmluvy s vnútroštátnymi predpismi v oblasti verejného poriadku, ako aj musí preskúmať aj bez návrhu nekalú povahu tejto doložky v súvislosti s článkom 6 Smernice rady 93/13/EHS. Článok 6 ods. 1 tejto smernice má kogentnú povahu.

17. Právnym základom ochrany spotrebiteľa a spotrebiteľskej zmluvy je článok 153 Zmluvy o založení Európskej únie, ktorý sa po vstupe Slovenskej republiky aplikuje aj na našom území a smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

18. Ustanovenie § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka sa má vykladať z pohľadu spotrebiteľa a jeho ochrany. Ak by dodávateľ inicioval konanie na rozhodcovskom súde, je klauzula neprijateľná, ak nie je alternatíva daná pre spotrebiteľa, aby rozhodcovské konanie zastavil, alebo odvrátil. Spotrebiteľ môže svoje práva uplatňovať nie iba v zmysle dojednanej rozhodcovskej zmluvy, ale ak sa tak rozhodne, aj v občianskoprávnom konaní a zmluvná podmienka, ktorá by mu v tom bránila, bude v zmysle citovaného ustanovenia považovaná za neprijateľnú. Možnosť voľby pre spotrebiteľa je len zdánlivá, pretože takmer s pravidelnosťou rozhodcovské žaloby podávajú veritelia, čo možno odôvodniť aj rozsahom nárokov plynúcich zo štandardne formulovanej zmluvy. V zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľná rozhodcovská doložka je absolútne neplatná. Je povinnosťou súdu poskytnúť náležitú ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Predkladanie rozhodcovských zmlúv spotrebiteľom za stavu, keď nepoznajú pravidlá rozhodcovského konania a prirodzene nevenujú dostatočnú pozornosť tejto časti formuláru, sa zneužíva k záverom o individuálnom vyjednaní zo strany spotrebiteľov. Je vylúčené, aby za takýchto okolností súd akceptoval rozhodcovskú zmluvu.

19. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v danej veci rozhodcovskú zmluvu používa oprávnený v rámci svojej podnikateľskej činnosti v prípadoch uzatvárania zmlúv rovnakého druhu a neurčitého počtu. Iba skutočnosť, že v zmysle čl. 3 rozhodcovskej zmluvy sa účastníci zmluvy mohli obrátiť aj na všeobecný súd, nemá za následok platnosť celej rozhodcovskej zmluvy, pretože podstatným je to, že zmluva, ktorú povinní podpísali, t. j. zmluva o revolvingovom úvere, rovnako aj príslušná rozhodcovská zmluva podpísaná súčasne v čase podpisu zmluvy o revolvingovom úvere, je adhéznou zmluvou. Obsah tejto zmluvy nemal povinný možnosť ovplyvniť, pričom dojednanie takejto zmluvy je neprijateľnou podmienkou, ktorá je v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neplatná.

20. Odvolací súd iba zdôrazňuje mimoriadnu dôležitosť rozhodcovskej zmluvy, keďže následne v prípade spornosti nároku, napríklad neplnenia odporcom na základe uzatvorenej zmluvy, dochádza prakticky automaticky k podávaniu návrhov zo strany dodávateľov na rozhodcovský súd, ako tomu bolo i v tomto prípade, ktorý starostlivo posúdil postavenie a podnikateľské riziko oprávneného, avšak ochrane spotrebiteľa ako v zmluvnom vzťahu slabšej strany náležitú pozornosť nevenoval.

21. Je nepochybné, že oprávnený uzavrel s povinným zmluvu o revolvingovom úvere súčasne s rozhodcovskou zmluvou a že jej obsah bol vopred predtlačený (išlo o formulárovú zmluvu), čiže ju spotrebiteľ (povinný) nemal možnosť meniť. Niet teda pochyb o tom, že zmluvné ustanovenia v rozhodcovskej zmluve neboli dojednané individuálne, pretože povinný ako spotrebiteľ nemohol ich obsah ovplyvniť (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Vyhotovenie rozhodcovskej zmluvy na samostatnej listine samo o sebe nie je preukázaním individuálneho dojednania zmluvných ustanovení. Napriek tomu, že sa v predmetnej úverovej zmluve deklaruje jej nepodmienenosť uzavretím rozhodcovskej zmluvy, uvedená skutočnosť nevylučuje nekalosť dojednania rozhodcovskej zmluvy. Rozhodujúcim faktorom je, či oprávnený preukázateľne poučil spotrebiteľa o obsahu a význame rozhodcovskej zmluvy a prípadného rozhodcovského konania. Iba v prípade, že by bola rozhodcovská zmluva so spotrebiteľom (povinným) pri uzatváraní zmluvy individuálne dojednaná, t. j. iba v prípade, ak by spotrebiteľ mal danú možnosť význam tohto dojednania v celom rozsahu pochopiť a teda i ovplyvniť, bolo by možné konštatovať, že rozhodcovská doložka je dojednaná platne.

22. Odvolací súd neuznal ako argument prijateľnosti rozhodcovskej zmluvy ani možnosť spotrebiteľa odstúpiť od nej v lehote 14 dní. Odvolací súd má v tejto súvislosti za to, že oprávneným poskytnutá lehota

na odstúpenie od rozhodcovskej zmluvy je len formálna, spoliehajúc sa na to, že priemerný spotrebiteľ motivovaný predovšetkým snahou získať finančné prostriedky a nepoznajúc význam rozhodcovskej zmluvy, nebude mať dôvod od nej odstúpať v poskytnutej lehote.

23. Z uvedených podstatných dôvodov, súd prvej inštancie ako exekučný súd správne, v štádiu posudzovania rozporu žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného a exekučného titulu so zákonom celú žiadosť súdneho exekútora zamietol, pretože exekučný titul, na základe ktorého žiadal súdny exekútor exekúciu vykonať, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti (neplatnú rozhodcovskú zmluvu) ani nemal byť vydaný, nakoľko rozhodcovský súd nemal ani právomoc rozhodovať spor účastníkov konania.

24. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

25. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že inak úspešnému povinnému nepriznáva voči oprávnenému nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože mu žiadne nevznikli a ani si žiadne neuplatnil.

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).